

Mál nr. 233/2002

M

og

Vátryggingafélagið X hf. v/ bifreiðarinnar A.

Umferðaróhapp á þjóðvegi nr. 1, Austurlandsvegi, austan við Jökulsárlón þann 28.4.2002.

Gögn.

1. Málskot móttakið 1.11.2002.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Lögregluskýrsla ásamt upplýsingum úr ökutækjaskrá.
4. Bréf X, dags. 23.9. og 18.11.2002.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið til vesturs eftir þjóðvegi nr. 1 vestan við Jökulsárlón á Breiðamerkursandi. Bifreiðin dró vélsleðakerruna B og í henni voru tveir vélsleðar. Á slysstað var mikill vindur og varla stætt á veginum í verstu vindhviðum að sögn lögreglu. A mun hafa verið ekið á 50-60 km hraða á klst., þegar snörp vindhviða mun hafa skolið á kerrunni. Við það lyftist kerran upp og tók A með sér. Missti þá ökumaðurinn stjórn á bifreiðinni svo hún valt á hliðina. Fór hún um þrjár veltur.

Skemmdir urðu á A, svo og á B. Þess hefur verið krafist að tjón á B verði bætt úr lögboðinni ábyrgðartryggingu A hjá vátryggingafélaginu X. Félagið hefur hafnað bótaskyldu, þar sem það telur að með því að B hafi verið tengd við A hafi B verið hluti af vagnlest A. B hafi ekki verið með hemlabúnaði og með því að tengja hana við A, sem ekki hafi verið gerð til að draga svo þungan eftirvagn sem B var, hafi eigandi B tekið áhættu og jafnframt sýnt af sér stórkostlegt gáleysi þannig að bótaréttur hans eigi að falla niður. Loks er á því byggt að tjónið hafi ekki orðið vegna aksturs A heldur hafi sterk vindhviða feykt B og það valdið því að A valt.

Álit.

A var ekið á um 50 km hraða á klst., þegar óhappið varð. Verður ekki fram hjá því litið að allar líkur eru á að hraði bifreiðarinnar hafi átt þátt í því að B feyktist til og orsakaði síðan að ökumaðurinn missti stjórn á bifreiðinni. Tjónið á B hlaut því af notkun A og skal sá er ábyrgð ber á ökutækinu bæta tjónið, sbr. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 5071987. B var sjálfstætt ökutæki sem var dregið af A. Engin haldbær rök eru fyrir því að líta beri á B sem hluta af A þannig að ábyrgðartrygging A taki ekki til tjóns á B. Ber því að bæta tjón á B úr ábyrgðartryggingu A nema sýnt sé fram á að sá sem fyrir tjóni varð hafi verið meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi, en þá er heimilt að lækka eða fella niður bætur, sbr. 3. mgr. 88. gr. ufl. Af fyrirliggjandi gögnum verður ekki ráðið að tjónið megi rekja til saknæmrar háttsemi eiganda B. Samkvæmt því sem hér hefur verið rakið telst tjónið á B bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu A.

Niðurstaða.

Tjón á vélsleðakerrunni B bætist úr ábyrgðartryggingu A.

Reykjavík, 3. desember 2002.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.